

CATAC. Via Laietana 57, 4t 3a BCN. Tel 93 317 31

Juny 2013

AGÈNCIA TRIBUTÀRIA DE CATALUNYA

EL CONTRAINFORME (1/12) (Sobre l'Informe per a la reforma de l'Administració)

1. Introducció

- Aprofundint més en aquella filosofia que ens va dur a la crisi actual (la filosofia del mercat, de la productivitat o del benefici econòmic i individual, que tots aquests noms li escauen);
- aprofundint en la filosofia consistent a eliminar (per antieconòmica, poc productiva i contrària a les lleis d'aquell mercat) els aspectes més elementals de l'anomenat Estat Social;
- en definitiva, aprofundint en la crisi econòmica i de valors que vivim i patim,

el sector català dels lacais del neoliberalisme (dels polítics al seu servei) continua construint la xarxa institucional que ha de conduir a fer més rics els rics i més pobres i desprotegits la resta¹.

El Govern que ara tenim a Catalunya fou pioner a privatitzar l'Educació i la Sanitat a tot l'Estat, motiu pel qual, l'Administració de Catalunya és la més reduïda de tot aquell Estat². Bona part dels recursos públics, es dediquen a retribuir els serveis que presten aquelles empreses privades³. Es tracta, naturalment, de recursos que es detreuen del servei que es presta per convertir-se en beneficis dels grups empresarials, que en definitiva, són els que situen la seva gent en les

¹ A Catalunya un 25% dels diners de la sanitat pública van a parar a mans privades quan a la resta de comunitats aquest percentatge gira al voltant del 5%. A Catalunya també, un 21% dels diners de l'ensenyament van a parar a mans privades quan a la resta de comunitats aquest percentatge gira al voltant del 16% (Dades de l'any 2009. Vegeu els nostres butlletins d'abril - maig de 2012).

² La mitjana de empleats públics a l'Administració autonòmica per cada mil habitants és de 32,58, a Catalunya en canvi és del 20%.

³ El 2009 Catalunya dedicava a l'ensenyament concertat 1.128 milions d'euros i a la sanitat privada 2.268 milions d'euros.

instàncies del poder (el cas més clar el tenim en el conseller de Sanitat⁴, màxim responsable de la patronal sanitària).

El neoliberalisme, com les epidèmies més virulentes, no es limita però, als àmbits estrictament econòmics. Com un càncer, va produint la seva metastasi al llarg de tot el teixit social, destruint-lo quan pot⁵ o anul·lant els seus mecanismes de defensa quan allò no és possible⁶.

De la mateixa manera que de la salut cal tenir-ne cura a partir de posicionaments globals i de pautes elementals de conducta, la malaltia, en aquest cas la malaltia neoliberal, també necessita actuar globalment sinó la velocitat a la que es propaga es veu reduïda comprometent la seva expansió.

Així, sense una adequada planificació d'atac, els anticossos, les pròpies defenses de l'organisme, la societat, poden presentar resistència al seu avenç⁷, a l'avenç del càncer. Per evitar aquest fet, cal neutralitzar l'acció aquells anticossos. Les vies solen ser variades, adequades a cada cas particular: imposició de taxes judicials prohibitives que impossibilitin l'accés a la justícia i generalització de la condemna en costes a qui no guanyi els plets; buidar de contingut, institucions clau en el control de l'Administració i del Govern; establiment de sistemes opacs, discrecionals o alternatius, de contractació o selecció o bé, establint sistemes de relacions de dependència a l'Administració (laboralització) que assegurin la necessària discreció o autocensura de tots aquells que d'una manera o altra intervenen en el procés de presa de decisions.

El pla, no és perfecte, per aquest motiu, sorgeixen, i no precisament de tant en tant, casos de corrupció. El problema, tanmateix, no és la corrupció, si no que sorgeixin, que surtin a la llum aquells casos. Per evitar que això passi, cal reformar l'Administració i és aquí, on comencem a entrar en matèria. Sota el nom de Reforma de l'Administració s'amaga una de les ramificacions de la xarxa neoliberal, adreçada de buidar de contingut tant l'Estat Social com l'Estat de Dret, per quedar-nos en l'anomenat Estat Policia on només són funcionaris públics aquells que actuen investits de la condició d'autoritat.

En els propers butlletins us expliquem com pensem fer-ho.

---

⁴ Boi Ruíz, ex director general de al Unió Catalana d'Hospitals i vocal de la junta directiva de Foment del Treball.

⁵ Pràctica eliminació de les indemnitzacions per acomiadament, reducció de l'import i durada de les prestacions d'atur, establiment de mecanismes per a la reducció de les retribucions laborals, retallada de les pensions,...

⁶ Limitació de l'accés a la justícia, establiment de barreres a la possibilitat de recórrer les resolucions judicials per raó de la quantia, retallada dels drets sindicals i laborals,...

⁷ Vegeu el segon punt del Capítol IV de l'Informe de la Comissió d'experts per a la reforma de l'Administració.

